

Rozloučení s nejstarším jezuitou

Ve věku sta let zemřel 26. března v Domově sv. Alžběty v Žernůvce u Tišnova jezuita P. František Pevný. Spolubratři se s tímto vzácným knězem rozloučili minulou středu v jezuitském kostele Nanebevzetí Panny Marie v Brně.

Zakusil mnohé hrůzy minulého století, ale i v tom 21. navzdory pokročilému věku dál sloužil Bohu a lidem. „Smrt spravedlivého je vítězstvím a světlem. Projít surovost, až krutost 20. století s jasnou tváří a svítit ještě dlouho do třetího tisíciletí chce opravdu pevnost. Katolické Valašsko otce Františka vybavilo na to, co si určitě nedokázal představit,“ řekl při pohřební mši svaté jeho spolubratr P. Josef Čunek.

František Pevný se narodil 16. února 1921 ve Svatém Štěpánu ve Zlínském kraji. Po maturitě na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži nastoupil do kněžského semináře v Olomouci. V roce 1942 byl totálně nasazen do Berlína. Po třinácti měsících se mu podařilo vrátit a tajně pokračovat ve studiu. Na kněze byl vysvěcen 5. 7. 1947 biskupem Stanislavem Zelou a nastoupil do duchovní správy v Drahotuších. „Jeho osobnost bych vyjádřil slovem liturgie, což je něco pevného, a přitom pružného. Myslím, že by se dalo říct, že liturgie je jako mícha, která Boží lid drží naživu,“ připomněl dále v promluvě P. Čunek.

P. František Pevný byl však brzy zatčen za rozšiřování protikomunistických letáků a v roce 1949 odsouzen na čtrnáct let. Prošel pracovními tábory na Jáchymovsku (včetně tzv.

Kromě spolubratrů jezuitů se pohřební mše svaté za P. Františka Pevného zúčastnil pomocný brněnský biskup Pavel Konzbul.

Snímek Vojtěch Hlávka / Člověk a Víra

Věže smrti na třídění rudy), Borech, Mírově, ve Valdicích a Leopoldově, jak shrnuje projekt Paměť národa. Na Mírově pletl z pásků vložky do bot, montoval zámky Brano, lepil sáčky, pletl koše a pracoval v zahradě. V kriminále se ale také tajně účastnil mší svatých, teologických přednášek a diskusí. V Leopoldově se sblížil s jezuitou P. Františkem Šilhanem a P. Adolfem Kajprem, kteří mu vysvětlovali řádová pravidla a dávali exercicie.

Už ve vězení vstoupil 31. 12. 1958 do jezuitského řádu a složil tam své první sliby. Na svobodu byl propuštěn v roce 1960. Poté pracoval jako pomocný dělník a údržbář. V roce 1969 krátce sloužil v Bohosudově, pak u řeholních sester ve Vincentinu na Velehradě. V letech 1971 až 1993 působil ve farnosti Vítkov, načež se stal na čtyři roky novicmistrem v Kolině, odkud v roce 1997 odešel do brněnské komunity. Pracoval v duchovní správě, měl na starost trvalé jáhny a sloužil nemocným v Masarykově onkologickém ústavu. „V nemocnici udílel svátosti a sloužil mše svaté. Byl to muž anglického typu s humorem a praktičností v životě i spiritualitě. Pacienti ho měli rádi, protože byl velmi laskavý,“ uvedl vedoucí nemocničních kaplanů v Brně P. Leo Zerhau. Vítkovští farníci na P. Pevného dodnes vzpomínají a letos v únoru se k jeho stým narozeninám propojili přes internet s věřícími z Brna a připomněli si zážitky i fotografie s ním.

„František zářil pevností. Nenechal si vzít, co si předsevzal. Mnoho lidí na něho nezapomene, protože se jich dotýkal svým světlem. Boží milost z něho učinila vytrvalého a věrného člověka. Kéž si vezmeme z jeho životního příběhu tu úžasnou radost a neuvěřitelnou sílu kráčet životem,“ vyběhl na pohřbu P. Čunek. Dále poděkoval všem, kdo mu byli nablízku, když už se nemohl pohybovat a téměř neviděl. Tělo zemřelého bylo uloženo v kryptě kostela.

LENKA FOJTÍKOVÁ